

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תום' ר"ה הנז' קלא א"ת
לז' פ"ה הקנז"ס וסכ"ר
וקבל. פ"ן גיטין דף פו
ע"ה מד"ה עלולי מלכא:

הנהגות הב"ח

(6) תיס' ד"ה עד וס' יס' ספרים דגרסי הכא עד שחננים: (3) בא"ד קשה תמי קאמר הו' מילתא אית ליה דעולא, ג"כ פי ריב"ז אית ליה מילתא טעמי דעולא ודסימפון: (2) ד"ה שכן וס' ומס"ה קאמר אלא מעתה נמתי דרבי גמלי וס' דפחות מתקב:

מוסף רש"י

[illegible]

סימפון בעבדים ליכא. לנצל את המחק: הא קא חוי לסו. וסגר וקובי: **נחלא גנב כו'.** איז עטל בכך דאס קי"ל המוכר עבד לחמיו ונחמלא גנב או קוביוסעטום הגיעו וביצריאל היא (ב"ב"ז בהמוכר פירות) ודף ע"ג: **קוביוסעטום.** גונב נפשות: **גנב.** הרי הוא שלו דסתם גנב דהו: **לסטים** מזויין. דאס זאל סחית ולא קענע עליו: או מוכס **מלככות.** שמתחביר מיתה למלך: **קאלא אים לסו.** וסגר וקבל: **ליכא קעל וסלך.** סימן הוא: **קיבל.** עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: **מסר.** האב לשלוחי העבד או שהלכו: שלוחי האב עס לשלוחי העבד ועורה בדרך משום סימפון איכא: משום שמא תשקה ליכא דלמכסו לאחיה ולאחותה גנב: **סרמבא.** שלשה קצין: **דינרי.** והודים: **דשוים** שלתי. לקבל קדושים וזאל נמלך זה כנמה וצנמה דרבי ינאי נמי אי שו שלתי לא הו קדושין אללא כדסרמבא דדינרי: **כסף** **האמור** כמורה כסף זרי. אס פירש שקלים הו שקל זרי ואס סתם הו מטבעה הפחוטה שזלור: **ושל דכריסס** **כסף מדינה.** לקמן מפרש לא כסף מדנה שמעית שנספק זרי אס שלע הו שמעית שסבלע זרי וזא דינר הוא שמעית שדינר זרי. הלכך פירוטה לא מיתא למימר לפי שהיא של מחסות ובזרי מטבע של נחשתי ליכא וקדושין כסף כמיב דהו קדשה קדשה גמירי וכיון דלפיסקי' מפרוטה אללא מדיד דחשיבות זעי ואוקמה אדער דלקמן: **ה"ג** **נופא אמר רב** יהודה כו': **ולכלא** הוא. כספך שמתם

במורה דוקא כסף כתיב או ש"מ דהוי כסף לורי ולא פרוטות:
והרי

קוביוסמוס. פ"ה גונב נפשות וקשה דנפ"ק דנבשותו (דף ה. א.) הכסף אלה מולא מאתים ואחד ככר וי"א מנה וצמחית ה' היה או אחר בקי בחשבונות היה ומה ענין גונב נפשות לחסרון השקלים (פרשה יטלה) ויאמר שלמי כי עולה השחשט) הקדמר ליה יעקב למלא' הקוטרעס נוחא וליפרסו דרציו חננאל נמי יש' לומר דאדם שמשחק ב' אהו. פ"ה וסבר וקבל וקשה לר"ם בדפדפק המוכר פירות וכו' דף לפעין ומפרש ר"ם קבל אלא ליה' ולא שביחי ולא חשו להו לסימניה המוכר מצינו אמרין מולא בדק הלווקס קודם נתינת המעות והיה לפעין מצינו אמרין קודם שנתן הלווקס מעות וקלט משמען קו' בהם דפדפקי קבל מסר יהיה. פ"ה קבל או מסר או הך כלומר מסר האכל הנה דבמסר שלחוהו כנעל חישיון לסימניה ונפקר נערה דמסו סימפון ליכא לתימא' קו' דלאה לפרס דמסר והך דמסר חישיון לסימפון דלא לא דנקיון לה עד דחשאו דבינו אכל

[illegible]

דעם ווידער משקלן זאל, וכן קורצן בקושטענדיג לאנג דינע, וואס שטעט וועלכע למשקלן דערן
דינע זייער (בבארות 3) כחש מדינה, שטייעט של

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

4.

עַד שֶׁהִבֵּנּוּ לְחֹפֶה מִשּׁוּם דַּעְיָא. מִדַּנְקָט עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה מִשְׁמַע דְּהֵיִינוּ בְּמִשְׁנֵה אֲחֵרֵינוּ דַּב' אַע"פ (בְּמִחוּצָה דף טו, ק) שְׂאִינָה אוֹכֵלָה בְּהֵגֶמֶת זְמַן עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה וְחִמֵּיהּ דְּבַב' אַע"פ (שם) פְּלִינוּ אֲמִירָאֵי בְּמִשְׁנֵה רִאשׁוֹנָה שְׂאִינָה אוֹכֵלָה בְּתַרְמוּמָה עַד שֶׁיִּגֵּיעַ זְמַן אִי

משום דעולא או משום סימפון אפי' בנמנה אחרונה מרדו כוליה דעממא משום סימפון כדאיתא הסם דקאמר ההס^(ט) ובחריטאס] משום סימפון והכא קאמר משום דעולא דהיינו משום שחא ימוגו וי"ל עד שחכנס לחופה לאו דוקא אלא עד שגיע זמן וכמשה ראשונה ולפי שבההער זמן גרעין לעשות חופה נקט חופה והער משה מנייננה חופה עד שחכנס לחופה הוי דוקא^ז דקסבר אי לא לגורו מעיקרא משום דעולא משום סימפון לא הוי מתחילין לגזור ולאסור עד שחכנס לחופה שרי מומין לא שכיחי ורוב גיסין אין בהם מוס אלא מאחר שהחילו לגזור משום דעולא גזרו בהחילה עד הגעת זמן משום שחא ימוגו אחריו הגיריה מסס ואילך עד ההופה משום סימפון הואיל וכבר הוזכרו לגזור עד הגעת זמן משום דעולא ולכן מלה העסס בדעולא שחא עיקר הדבר וגס יסס ספרים דגרסי^(ה) ההס עד שחכנס לחופה משום דעולא ומשום סימפון ולפי"ז ניחא^ז וקאט קשה דאמר בסמוך אוכל צייניה קבל משר וילך במסר דהכא למ"ד משום דעולא ליכא ומשום סימפון אינ"ד ולפי"ז א"ר אפי' ק' מלי קאמר הא כוליה אית^(ו) להו דעולא

והיה דומיפון" דרש"י וז"ל דמא' בינייהו ולא לפי האמת שנוהג עכשיו ולא משיקלן לשימון אלף לפי משה אבסוגה בא לפרש מה לו אי הו' שטמא מחשן דעולא או מחשן מלכותא שאל קונטריוקוס הטפסר(י) לרבי(י) בני שקלים וזקע לנלוותה גבוי(י) אהא מואל ק' ככר משה רבכם גבא היה או קוביוסטוס לקן(י) פרי"ח קוביוסטוס משחק בקוביא(י) והא דלמחר אבנבראשית דבה ויני גבא דהו קוביוסטוס אהא שטמא מחרתן מן השחר לפירא אהא גבול היות עליו נושם הרה"י וגמון פסיה(י) דהרלו קרא אירא אהא אחר בדיחא לקטים מזוין או מוכבז למלכות אומר לו הרי שלך כיון דלג שמיני ארבעין אלוים מקיים פי' הקונטרס דהיבא דקיבל ומיין דאית להו קלס או סבר וקבל והא דלומר לו הרי שלך אהא המתיא מחבירי עליו הרליהי(י) אהא שמע דהלוקת שמוקן וחי הבעל או אשהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל וקשה דשמע ופתחה והימית מה(י) אחר איבר שמע דהיה לכל או למתיא שמע אהא היה והימית מר אהא אשלויה ויהלך גם הוא עמהם והלכן סירה דהם מיייר כאלה קר עמהם דלא דנק להו מדי(י)

ידה וקבלה קאמר דאזינה מקודשת הואיל ורגילה להקפיד על דיני שריגלה זו להקפיד ומשה' (ו) (ז) (קפד) במהם דביני ינא שריגלות ויבניה פסות מתקרב לא יחסד כפי לגבייהו ואין ו סכרה ומשני ב' כי קאמינה דקדשה בליליא לא יחסד שריגה ואיכסי ויהי פלוגתא בלילה לא הו' דקשין אלא דוקא בתקרבא דדייני וקשה דא"ר נתן דבין צ"פ"ק דגשין (דף ד') ובפרק חזקת הבתים (ד"ב דף טז.) גבי ר' יוחנן הכי נמי דלא מתקשי בפסות מתקרבא דדייני א"ר נתן דבין דקבא דדייני ואחרות מתקדשות בדיוני ומשני פסטה ידה לא קאמינה בליליא אי נמי שריגה איה דאז' כולן שות דפסותא בדייני אינה אלא כמו לשאר נשים: **ב' כף האמור** בתורה פסות כף צור. ובגמרא הלכך פירושו לא מצינא אחרת כפי שזאל כן נחשת ובגמרא מנעב מפרושה אלמא מיד דהשיבות בעי אוקמוה אדניר ולקמיה בשממין ואי אדלעיל הוה ליה למיפוך לאלתר ליתא רב אסי דאמר כביה שמיא: וכו'

הייתי דכתיב שקל היו סלע נזירי, דהוא ארבעה דינרי ויחבא דלא כתיב שקל אלא כסף היו

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מ"י פט"ו
מהלכות מדרה ה'
יג [יג] סמג לא"ן קט
טושי"ט ח"מ סיון דלכ
סעף י'
צו ג מ"י פ"ג מהלכות
טוען ונטען הלכה א'
ג סמג עש"ן לה [טושי"ט
ח"מ כ"י סח סע"א]:

מוסף תוספות

[illegible]